

تبعات آتشین آتش بس برای رژیم صهیونیستی

■ سجاد مرادی کلاردِه

جنگ غزه که از هفتم اکتبر سال ۲۰۲۳م با حملات حماس به عمق سرزمین‌های اشغالی آغاز شد در روزهای اخیر بعد از حدود ۱۵ ماه سرانجام به آتش بس بین رژیم اشغالگر و حماس ختم شده است. طبق توافق آتش بس همه اسرای صهیونیست اعم از زنده و مرده که مقاومت آنها را اسیر کرده، آزاد می شوند و در مقابل رژیم صهیونیستی نیز با آزادی تعدادی از اسیران فلسطینی که در مورد آنها توافق می شود، موافقت کرده است. دو طرف همچنین آمادگی خود را برای چهار مسئله اصلی یعنی آتش بس دائمی، خروج نیروهای صهیونیست از نوار غزه، بازسازی غزه، بازگشایی گذرگاه‌ها و تسهیل حرکت اشخاص و حمل و نقل کالا اعلام کرده‌اند. در عین حال به نظر می‌رسد توافق آتش بس با عواقب قابل توجهی برای رژیم صهیونیستی و رهبران آن همراه بوده است.

■ شکست استراتژی پیروزی کامل

مهم ترین موضوع که در حال حاضر نتایج‌ها را در مقابل جامعه صهیونیستی قرار می‌دهد، وعده‌های او بعد از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ است. پس از حمله حماس، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل قول داد گروه مقاومت فلسطینی حماس را از طریق یک جنگ وحشیانه و نسل کشانه در غزه نابود کند. او صراحتاً اعلام کرد هیچ گونه محدودیتی در این حمله یی برحمانه علیه مردم غزه وجود نخواهد داشت و به مردم خود وعده داد تنها «فشار نظامی مداوم تا پیروزی کامل» منجر به آزادسازی تمام گروگان ها خواهد شد. با این حال، پس از ۴۶۷ روز تخریب بی‌امان در غزه، نتایج‌ها در ۱۴ ژانویه ۲۰۲۵ به خانواده‌های گروگان ها گفت منتظر پاسخ مثبت حماس در بهاره توافق برای آزادسازی اسراست که این امر تضاد آشکار با وعده‌های اولیه او در مورد پیروزی نظامی داشت.

■ توانایی از اخراج فلسطینی‌ها از غزه

از اواسط جنگ اخیر بسیاری از اعضای راستگرای افراطی کابینه نتانیاهو همچون بن گویر سخن از اخراج کامل فلسطینیان از غزه و ضمیمه کردن آن به قلمروی سرزمین های اشغالی می گفتند. این در حالی است که با وجود کمک‌های نظامی وسیع خارجی از جمله از سوی ایالات متحده و برخی دولت‌های اروپایی، رژیم صهیونیستی نتوانست فلسطینی‌ها را مجبور به تخلیه یا اخراج از غزه کند و حتی نتوانست حمایت کشورهای همسایه مانند مصر را جلب کند. طرح‌های رژیم صهیونیستی برای تخریب زیر ساخت‌های غزه و تقسیم آن به مناطق نظامی با شکست مواجه شد. در نهایت رژیم صهیونیستی به توافقی تن داد که نه تنها شامل عقب‌نشینی از غزه، تخریب مناطق نظامی و تضمین کمک‌های انسان دوستانه به این منطقه است بلکه بازسازی این منطقه برای ساکنانش را نیز شامل

می شود. در واقع مرحله سوم آتش بس شامل اجرای طرح بازسازی سه تا پنج ساله نوار غزه شامل مسکن، تأسیسات شهری، زیرساخت‌های غیرنظامی شامل برق، آب، فاضلاب، ارتباطات و جاده در سراسر نوار غزه و آوردن مقدار توافقه شده تجهیزات لازم برای دفاع مدنی (تجهادهای امداد رسان) و به طور کلی اجما تان از قربانیان

است که تحت نظارت کشورها و سازمان‌ها از جمله مصر، قطر و سازمان ملل متحد آغاز خواهد شد.

■ عدم تحقق حضور طولانی در غزه

رهبران افراطی صهیونیست بعد از ورود به غزه وعده حضور طولانی در این منطقه را مطرح کردند. مهم ترین ادعای آنها کنترل بر کریدور فیلادلفی و محور نتساریم بود که غزه را به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم می کند. این موضوع یکی از مسائلی است که از آینده جانشینان رهبران صهیونیست را در سرزمین‌های اشغالی دچار نزول خواهد کرد. کریدور فیلادلفی یک منطقه حائل غیرنظامی به طول ۱۴ کیلومتر و عرض ۱۰۰ متر است که در امتداد کل مرز بین مصر و غزه قرار دارد. این مسیر در دریای مدیترانه تا گذرگاه کرم شالوم در نقطه تلاقی غزه، مصر و اسرائیل ادامه دارد. این کریدور شامل گذرگاه رفح، تله گذرگاه بین مصر و غزه است. طبق قرارداد ۱۹۶۹، تنها آوبو اجازه داشت نیروهای مسلح محدودی شامل چهار گروان یهودی نظام، تأسیسات نظامی و استحکامات میدانی آنها را همراه ناظران سازمان ملل در این راهرو مستقر کند. هدف اعلام شده این نیروها جلوگیری از ورود سلاح به غزه از طریق مصر بود، اما در سال ۲۰۰۵ این رژیم نیروهای مسلح خود را از غزه به عنوان بخشی از طرح جدایی از

رهبران افراطی صهیونیست بعد از ورود به غزه وعده حضور طولانی در این منطقه را مطرح کردند. مهم ترین ادعای آنها کنترل بر کریدور فیلادلفی و محور نتساریم بود، که غزه را به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم می کند. این موضوع یکی از مسائلی است که از آینده جانشینان رهبران صهیونیست را در سرزمین‌های اشغالی دچار نزول خواهد کرد. کریدور فیلادلفی یک منطقه حائل غیرنظامی به طول ۱۴ کیلومتر و عرض ۱۰۰ متر است که در امتداد کل مرز بین مصر و غزه قرار دارد. این مسیر در دریای مدیترانه تا گذرگاه کرم شالوم در نقطه تلاقی غزه، مصر و اسرائیل ادامه دارد. این کریدور شامل گذرگاه رفح، تله گذرگاه بین مصر و غزه است. طبق قرارداد ۱۹۶۹، تنها آوبو اجازه داشت نیروهای مسلح محدودی شامل چهار گروان یهودی نظام، تأسیسات نظامی و استحکامات میدانی آنها را همراه ناظران سازمان ملل در این راهرو مستقر کند. هدف اعلام شده این نیروها جلوگیری از ورود سلاح به غزه از طریق مصر بود، اما در سال ۲۰۰۵ این رژیم نیروهای مسلح خود را از غزه به عنوان بخشی از طرح جدایی از

نتانیاهو قبلاً اصرار داشت از کریدور فیلادلفیا و محور نتساریم عقب‌نشینی نخواهد کرد ولی طبق توافق کنونی ملزم به خروج از تمام غزه است

عمق نژادپرستی جامعه اسرائیلی

۷ رویکرد
زهراسادات آفرینی

طبق گزارش اشپیگل، ارتش اسرائیل به طور سازمان یافته، تخریب شهرهای شمال غزه و اخراج جمعیت این منطقه را پیگیری کرد تا زمینه را نه تنها برای اشغال نظامی بلکه برای ساخت شهرهای جدید یهودیان مساعد کند. در طول روزهای جنگ، تلسکوبی بالای تپه‌ای در خارج از نوار غزه نصب شده بود. در حومه شهر سدیروت اسرائیل و با پرداخت پنج شکل می توانستید جنگ را بسا بزرگنمایی ۲۵ براب تماشا کنید. در کنار تماشاچیان شاد، کودکان باهم بازی می کردند و زوج‌ها عکس می گرفتند. در این شرایط، هادار فنتون (و چهار دخترش هر زمان که یک انفجار مهیب رخ می داد، تشویق می کردند و وقتی ابر بزرگی از دود ایجاد می شد، فنتون به وجد می آمد و فریاد می زد: «چه زیبا! خدا را شکر!» تنها در چند کلمه‌تری آنجا، شهرهای بیت لاهیا و بیت حانون قرار دارند که هر دو تقریباً به طور کامل ویران شده‌اند

اما فنتون وقتی به طرف مقابل نگاه می کرد، وحشت جنگ را نمی دید بلکه آینده را همراه شهرک‌های یهودی در غزه می دید. ■■■■

■ فرصتی برای اسرائیل بزرگ

فنتون ۳۸ ساله، مادر هفت فرزند می گوید: «خدا به ما سرزمین اسرائیل را وعده داده و غزه بخشی از آن است.» پدر بزرگ او سال‌ها

متعلق به یهودیان است. وقتی از او می پرسند که آیا با مردم غزه و مادرانی که مانند خودش بچه‌هایی دارند، همدردی می کند، می گوید: «چه کسی در جایی می ماند که این همه بمب فلسطینی ساخته شده بود. فنتون با اشاره به ویرانه‌های غزه می گفت: «این جایی است که ما می خواهیم زندگی کنیم.» این شهرک ساختار رخ داده را یک فرصت می دانستند. آنها جنبشی را با هدف ایجاد شهرک‌های یهودی در غزه به راه انداختند که هادار فنتون یکی از آنها بود. او عقیده دارد ۱۷ اکتبر، فرصتی از جانب خدا برای بازی گیری سرزمینی است که

د

در طول جنگ، تلسکوبی بر بالای تپه‌ای در خارج از غزه نصب شده بود که اسرائیلی‌ها با پرداخت پنج شکل می توانستند جنگ را با بزرگنمایی ۲۵ برابر تماشا کنند و هر زمان که یک انفجار مهیب رخ می داد، به وجد می آمدند و آن را تشویق می کردند: «چه زیبا! خدا را شکر!»

هیچ کس برنامه‌ای برای روز بعد از جنگ غزه ندارد

نیمی از کشته‌شدگان، زنان و کودکان بوده‌اند. ارتش اسرائیل روز پنج‌شنبه اعلام کرد نیروی هوایی آن محمد هاشم زاهدی الیوروس را که اسرائیل او را یکی از نیروهای ویژه حماس و شرکت کننده در حملات ۱۷ اکتبر می دانست، کشته است.

بر اساس گفته میانیجی ها، کمک‌ها به غزه سرازیر خواهد شد، زیرا ساکنان به آنچه از خانه‌هایشان باقی‌مانده باز می گردند و ارتش اسرائیل از مراکز عمده جمعیتی عقب‌نشینی می کند. دلا لونگا می گوید سازمان‌های امدادی برای هفته‌ها یا ماه‌ها بخش‌هایی از غزه، از جمله شمال تقریباً جدا شده‌اند و باید سریعاً وضعیت و لجستیک رساندن اقلام ضروری به مردم را از یابی کنند. او امیدوار است از روز آتش بس شاهد افزایش گسترده تحویل کمک‌ها و یعنی بیشتر برای تیم‌های انسانی فعال در غزه باشد. میانیجی‌ها اعلام کردند این توافق شامل اطمینان از رسیدن

هیچ توافقی سر اینکه چه اتفاقی برای این منطقه بر جمعیت خواهد افتاد پس از اجرائی شدن آتش بس و اینکه چه کسی کنترل نوار غزه را پس از خروج نپ‌ها ی ارتش اسرائیل به دست خواهد گرفت، وجود ندارد

د

یافته تخریب شده‌اند و این وضعیت کاملاً به اواخر دهه ۱۹۴۰ شباهت دارد، یعنی زمانی که صدها هزار نفر از مناطقی رانده شدند که در آن زمان به خاک اسرائیل تبدیل شدند. شهرها و روستاها با خاک یکسان شدند تا دیگر چیزی برای بازگشت وجود نداشته باشد. بسیاری از افراد رانده شده به نوار غزه تبعید و اردوگاه‌های پناهندگان از چادرها به شهرها تبدیل شدند و امروزه دوباره فرزندان، نوه‌ها و نیره‌های آنها را بیرون می کنند.» وایزمن می گوید: «برای درک آنچه در غزه اتفاق می افتد، باید به گذشته نگاه کرد و شما باید به نحوه انعکاس تاریخ در زمان حال توجه کنید.»

■ اخراج به جنوب

در قرن نوزدهم، قدرت‌های استعماری اروپایی مرز جنوبی فلسطین را در امتداد وادی غزه ترسیم کردند؛ جایی که بیشتر رودخانه‌ای که آب باران را از کوه‌های الخلیل به دریای مدیترانه می برد، در جنگ جهانی اول، عثمانی ها و انگلیسی ها در اینجا با هم روبه‌رو شدند. وایزمن می گوید: «از سال ۱۹۴۸، اسرائیل تلاش کرد فلسطینی‌ها را از جنوب وادی غزه بیرون کند و الان هم همین کار را انجام می‌دهد.» اینکه وادی غزه به مرز تاریخی تبدیل شد، به اقلیم هم ربط دارد. از جنوب آن کویر آغاز می شود و شمال آن بارندگی بیشتر و زمین حاصلخیزتر است. وایزمن بر این باور است که این همان «فرا داستان» و مربوط به جغرافیه است.

به گفته وایزمن، تصادفی نبود که تنها چند روز پس از ۷ اکتبر، اسرائیل به همه ساکنان نوار غزه که در شمال این‌ باریکه زندگی می کردند دستور داد به جنوب نقل مکان کنند، شاید حتی این امیدا را داشت که فلسطینی‌های نامید را مرز به سمت مصر فرار کنند. او ادامه می دهد که یک ماه بعد، ارتش اسرائیل اساساً نوار غزه را از وسط نصف کرد. سپس ایست‌های بازرسی در تقاطع دو گذرگاه اصلی شمالی - جنوبی ایجاد شد، به این ترتیب، وقتی کسی به جنوب می رود، اجازه بازگشت ندارد. از آن زمان، بیشتر فلسطینی‌ها در گوشه جنوب غربی نوار غزه که دائماً در حال کوچک شدن است زندگی می کنند، بسیاری از آنها در چادرها و آلوتک‌ها به سر می برند. وایزمن تأکید دارد از اوایل اکتبر سال جاری، اسرائیل در تلاش است تا فلسطینی‌های باقی‌مانده را از شمال غزه بیرون راند تا زمانی که آنها رفتند، ارتش این منطقه را اشغال کند و بعداً شهرک‌های اسرائیلی هم آنجا ساخته شوند.

نویسنده‌گان:غداالکورد،الموت سیشینگر، دیویدایشاروف،ماروین میلان،س، یولیان فون مپفل اشتانت، دنیا رمضان، نوره اشرودر، مالک تننش

کدام مرجع بر این بازسازی نظارت خواهد کرد؟ برای اسرائیل، ادامه کنترل حماس بر نوار غزه غیرقابل قبول است، اما تشکیلات خودگردان فلسطینی (PA) در کرانه باختری، به ندرت به عنوان کُزبته‌ای قابل قبول دیده می شود. اگر قرار است غزه از سوی فلسطینی‌ها اداره شود، تشکیلات خودگردان باید اصلاح شود. یوسی مکلبرگ می گوید: «تشکیلات خودگردان در وضعیت فعلی، مناسب چنین هدفی نیست.» برخی دیگر معتقدند قدرت حاکم بر غزه می تواند بر اساس نحوه پیشرفت مذاکرات بین اسرائیل و همسایگانش تعیین شود.فلور حسن-نحوه م، معاون سابق شهردار اورشلیم می گوید این موضوع به نحوه پیشرفت توافقنامه‌های ابراهیم یا مجموعه‌ای از توافقنامه‌های بین اسرائیل و کشور عربی که از سوی دونالد ترامپ، رئیس جمهور سابق ایالات متحده میانجیگری شده بستگی دارد. او به نیوزویک گفت: «اگر ما بتوانیم نوعی توافق منطقه‌ای انجام دهیم، به غزه تحت حمایت یکی از این کشورهای بسیار ثروتمند سنی قرار گیرد - کشورهایی که نه تنها منابع دارند، بلکه تجربه مقابله با بنیادگرایی اسلامی را نیز دارند - ما توانایی سرمایه‌گذاری بسیار خوبی هستیم. این می تواند سناریوی بسیار خوبی باشد.» مر حله دوم و سوم توافق آتش بس و تبادل گروگان‌ها نیز مهم باقی مانده است و تهران که آتش بس را یک «پیروزی تاریخی» می داند، به همین دلیل غزه را دشوارتر می کند. یورجو اوزچلیک افزود: «رویکرد رزمندگان حماس که مورد حمایت ایران هستند و توافق را جشن می گیرند، به همراه تبلیغات تهران که آتش بس را یک «پیروزی تاریخی» توصیف کرده، می تواند «شتیاق اسرائیل برای ادامه مسیر توافق سهم‌حله‌ای» را کاهش دهد.»

ترجمه: معاونت مطبوعاتی